

Sygn. akt VII K 635/13

2 Ds. 524/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

przy udziale Prokuratora - J. S.

po rozpoznaniu w dniu 22.01.2014r.

sprawy **R. B.**

urodz. (...) w L.

syna M. i I. zd. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 października 2012 roku w G. w powiecie (...) będąc pod wpływem środka odurzającego oraz substancji psychotropowej – według przeprowadzonego badania krwi w próbce stwierdzono 1,5 ng tetrahydrokanabinolu ((...)) oraz 26 ng metamfetaminy w 1 mililitrze krwi – kierował na drodze publicznej samochodem m-ki M. o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. oskarżonego R. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku precyzując, że kierował po drodze publicznej samochodem m-ki M. o nr rej. (...) oraz przyjmując, że czyn ten stanowi wykroczenie z art. 87 § 1 kw na podstawie art. 87 § 1 kw wymierza mu karę 1500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 82 § 3 kpw zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny dzień zatrzymania tj. 27.09.2013r. przyjmując, że jest on równoważny grzywnie w wysokości 200 złotych;

IV. na podstawie art. 29 § 4 kw zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27.09.2013r.;

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 92,50 złotych i na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 150 złotych.

Sygn. akt VII K 635/13

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

W dniu 11 października 2012r. R. B. w towarzystwie kolegi podróżował swoim samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...) zażywając uprzednio narkotyki. Kiedy kierował pojazdem w miejscowości G., na ul. (...) został zatrzymany przez patrol Policji do kontroli. W trakcie kontroli R. B., który zachowywał się nadpobudliwie, zmieniał mimikę twarzy poddany został badaniu krwi na obecność środków odurzających.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. B. – k. 74-76, zeznania świadka K. C. – k. 39, protokół pobrania krwi –k. 18, protokół zatrzymania – k. 71)

Przeprowadzone na Uniwersytecie Medycznym im. K. M. w P. Katedrze i Zakładzie Medycyny Sądowej badanie chemiczno-toksykologiczne próbki krwi pobranej od kierowcy wykazały obecność Δ^9 – tetrahydrokanabinolu ((...)) w stężeniu 1,5ng/ml oraz metamfetaminy w stężeniu 26 ng/ml.

(dowód: sprawozdanie z badania – k. 19)

R. B. ma obecnie 28 lat. Z zawodu hydraulik, w dacie czynu nie pracował na stałe, podejmował prace dorywcze. Jest kawalerem, ojcem jednego małoletniego dziecka.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. B. –k. 74-75)

R. B. był uprzednio dwukrotnie karany sędownie za przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 4 grudnia 2012r. (sygn. akt II K 575/12) skazany został za przestępstwo posiadania metamfetaminy na karę 150 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 20 zł popełnione w okolicznościach związanych z kierowaniem pojazdem stanowiącym przedmiot tego postępowania. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 27 lutego 2013r. (sygn. akt VII K 3/13) skazany został z tego samego rodzaju czyn na karę 30 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł.

(dowód: dane o karalności – k. 66-68)

Oskarżony przyznał się do popełnienia czynu, jaki zarzucono mu w toku postępowania przygotowawczego , a polegającego na kierowaniu na drodze publicznej wyżej wskazanym samochodem pod wpływem środka odurzającego w postaci tetrahydrokanabinolu w ilości 1,5 ng w 1 milimetrze krwi. Wyjaśnił, że pojazdem kierował zażywając wcześniej narkotyki w postaci amfetaminy i marihuany. Tłumaczył, że nie wiedział o obowiązującym na terenie Polski zakazie kierowania pojazdami po spożyciu narkotyków i argumentował, że były to niewielkie porcje. Żałując swego czynu zapewnił, że narkotyków już nie używa. Wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze.

Prawidłowo wezwany na rozprawę główną nie stawiał się wraz z obrońcą, co skutkowało wydaniem wyroku zaocznego.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Dał Sąd wiarę wszystkim dowodom ujawnionym na rozprawie, które korespondują ze sobą. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci wiarygodnych wyjaśnień R. B., zeznań świadka K. C. oraz wyników badania próbki krwi, pozwolił na poczynienie pozytywnych ustaleń w zakresie sprawstwa i winy, tyle, że Sąd przedmiotowe bezprawne zachowanie oskarżonego uznał za innego rodzaju czyn zabroniony, aniżeli przyjął Prokurator w akcie oskarżenia. Sąd poddając analizie dowody o wiodącym znaczeniu dla określenia bytu prawnego czynu ustalił mianowicie, że zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona nie przestępstwa, ale wykroczenia.

Na wstępie dostrzec wypada, że początek dochodzenia w niniejszej sprawie wiąże się z wnioskiem Komisariatu Policji w G. z dnia 2 stycznia 2013r. o odstąpienie od kierowania wniosku o ukaranie za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. wobec stwierdzenia na podstawie badań próbki krwi , że R. B. kierując samochodem znajdował się pod działaniem nie tylko metamfetaminy, ale i (...), który jest głównym składnikiem psychoaktywnym przetworów konopi indyjskiej, co z kolei przemawiać miało za wyczerpaniem ustawowych znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. (k. 20-21 akt) .

Rzecz jednak w tym, że przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. dopuszcza się osoba kierująca pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, a zarówno metamfetamina, jak i Δ^9 – tetrahydrokanabinol ((...)) nie należą do grupy środków odurzających, lecz substancji psychotropowych.

Wobec braku definicji środków odurzających oraz substancji psychotropowych w Kodeksie karnym, do powyższego ustalenia Sąd doszedł w oparciu o uregulowania ustawy z dnia 27 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. T. jest ujęty w załączniku nr 2 do Ustawy w wykazie substancji psychotropowych grupy I-P, zaś metamfetamina wskazana jest jako substancja psychotropowa grupy II-P.

Wprawdzie z wyjaśnień oskarżanego wynika, że podejmując jazdę samochodem zażył amfetaminę i wypalił marihuanę, to zasadniczym dowodem na okoliczność rodzaju narkotyku, jak w organizmie oskarżonego się wówczas znajdował jest badanie krwi i jego wyniki. Jakkolwiek ziele konopi innych niż włókniste stanowi środek odurzający, to skoro w orgazmie wykryto obecność jedynie jednego ze składników psychoaktywnych przetworów konopi indyjskiej będącego substancją psychotropową nie sposób przyjąć w oderwaniu od klasyfikacji narkotyków ujętych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, że oskarżony kierował pojazdem pod wpływem innego rodzaju środków.

Jeżeli we krwi oskarżonego wykryto obecność tylko powyższych substancji psychotropowych to brak dowodów na przyjęcie, że kierował on pojazdem mechanicznym pod wpływem środków odurzających, a tym samym, by swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Powyższy wniosek wyprowadzony został przez Sąd po analizie orzecznictwa Sądu Najwyższego i piśmiennictwa powstałego na kanwie przedmiotowego problemu dotyczącego kwalifikacji prawnej czynu.

Jedna z linii orzeczniczej nakazuje przy ustalaniu prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu uwzględnienie ponad rodzaj zażytego narkotyku, także stan w jakim sprawca w chwili popełnienia czynu się znajdował w odniesieniu do widocznych reakcji typowych, wskazujących na stan po użyciu, bądź też pod wpływem środków psychoaktywnych. Prowadziłoby to w konsekwencji do przyjmowania za środki odurzające w rozumieniu art. 178a § 1 k.k. środki nie odpowiadające klasyfikacji zawartej w Ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

(zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2011r. VKK 398/10 i glosa krytyczna Andrzeja Skowrona LEX/el.2012).

Zdaniem Sądu orzekającego w tej sprawie zasadnym byłoby uwzględnienie linii orzeczniczej, dotyczącej szerszej interpretacji pojęcia środków odurzających w rozumieniu art. 178a § 1 k.k., aniżeli wynikająca z Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tylko wówczas, gdyby dojsć mogło do nieuzasadnionego uprzywilejowania osób, które postanowiły zamiast popularnych środków odurzających zażyć inny narkotyk po to, by następnie pod jego wpływem, a więc w stanie ograniczonych możliwości psychomotorycznych, kierować pojazdem.

Funkcjonariusz Policji K. C. zatrzymujący kierowcę zeznał, że oskarżony zachowywał się nadpobudliwie, zmieniał mimikę twarzy, nie potrafił ustać w jednym miejscu. Jednak z materiału dowodowego wynika, że w organizmie R. B. wykryto obecność jedynie 1,5 ng/ml krwi (...) oraz 26 ng/ml metamfetaminy, wartości powyższe są niewielkie i z tego względu nie mogły przemawiać za przyjęciem, że w chwili kierowania pojazdem oskarżony był pod ich wpływem, a jedynie w stanie po ich użyciu. Zachowanie oskarżonego w chwili kontroli wynikało zdaniem Sądu po części z faktu spożycia narkotyków, a po części z faktu kontrolowania jego osoby i pojazdu w okolicznościach, kiedy miał świadomość, że przewozi w samochodzie metamfetaminę, za co został w późniejszym czasie prawomocnie skazany wyrokiem w sprawie o sygn. II K 575/12. Stan nadpobudliwości, zmiana mimiki twarzy były także przejawem zdenerwowania towarzyszącego kontroli pojazdu, której oskarżony się nie spodziewał oraz grożącym ujemnym konsekwencjom procesowym.

Kierowanie natomiast pojazdem mechanicznym w stanie po użyciu środków działających podobnie jak alkohol wyczerpuje ustawowe znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i tego rodzaju czyn bezprawny należało przypisać oskarżonemu.

(tak Komentarz do Kodeksu wykroczeń pod red. M. Mozgawy, Wyd. Lex a Wolters Kluwer business, W-wa 2009r., str. 315-316)

Oceniany w świetle art. 47 § 6 k.w. stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny. Oskarżony działając w sposób umyślny i bezrefleksyjny przejawiał zupełną ignorancję norm prawnych. Na swoje nieodpowiedziane zachowanie stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa własnego, przewożonego pasażera, jak i innych uczestników ruchu drogowego nie przedstawił żadnego racjonalnego uzasadnienia.

Choć Sąd nie podzielił stanowiska Prokuratora w kwestii rodzaju czynu i jego kwalifikacji prawnej, to w pełni aprobuje wnioski dotyczące kary i środka karnego, jakie zdaniem oskarżyciela publicznego powinny zostać oskarżonemu wymierzone.

Okolicznością łagodzącą wymiar kary jest przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, wyrażony żal i obietnica powstrzymania się od używania narkotyków w przyszłości. Obietnica ma istotne znaczenie, bowiem oskarżony uprzednio był dwukrotnie karany za posiadanie narkotyków. Pierwszy z wyroków przy tym dotyczy przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jakiego oskarżony dopuścił się kierując pojazdem w okolicznościach przedmiotowej sprawy, kiedy to w pojeździe ujawniono metamfetaminę.

Uprzednia karalność stanowi okoliczność obciążającą. Nie mogła stanowić podstawy uwolnienia od odpowiedzialności wskazana w wyjaśnieniach niewiedza oskarżonego o obowiązującym na terenie kraju zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych po spożyciu narkotyków. Nie są to rozwiązania prawne nowe, ale obowiązujące stale od dawna, których treść jest ogólnie dostępna. O ile więc rzeczywiście oskarżony o takim zakazie nie wiedział mógł przy przejawie zaangażowania i dobrej chęci, zaczerpnąć stosownej wiedzy, tym bardziej, że temat ten leży w kręgu zainteresowań zwłaszcza ludzi młodych.

Wobec powyższego i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 33 § 1 i 2 k.w. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1500 zł grzywny uznając, iż kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także słuszna w odczuciu społecznym. Kara ta wystarczy do realizacji celów sankcji karnych: wdrażania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości, uzmysłowienia nieopłacalności wchodzenia w konflikt z prawem, a jednocześnie oddziałuje odpowiednio represyjnie, stanowi zasłużoną reakcję na przedmiotowe zachowanie.

Okres zatrzymania dla potrzeb niniejszej sprawy Sąd zaliczył na poczet kary grzywny w oparciu o treść art. 82 § 3 k.p.w.

Na podstawie art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

R. B. kierując samochodem po użyciu środków psychotropowych nie tylko stwarzał zagrożenie dla bezpieczeństwa własnego, ale i przewożonego pasażera oraz innych uczestników ruchu drogowego. Poruszał się przy tym ulicami miasta. Przedmiotowe zachowanie nie ma w życiu oskarżonego charakteru wyjątkowego, incydentalnego, ale jest związane z używaniem narkotyków mających negatywny wpływ na kontrolę własnego zachowania. Oskarżony wykazał się brakiem odpowiedzialności i przezorności, jakiej wymagać należy od każdego kierowcy.

W świetle powyższego Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat i na poczet tego okresu zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy stosując art. 29 § 4 k.w.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o regulę procesową wyrażoną w art. 627 k.p.k. Opłatę ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.